

פרק ב' לתצהיר

ממצאים חדשים בעניין מקרי אלימות קשים נוספים בבית הספר "נופי גולן" בקצרין, בתקופה שקדמה לרצח וכמו כן פעולות ההשתקה והטיוח שבוצעו מצד גורמים במועצה

לאחר רצח תאיר ראדה ז"ל, עשו גורמי חינוך במועצת קצרין בכלל ובביה"ס נופי גולן בפרט ככל יכולתם לטייח את האירוע, מסתבר שלרצח זה קדמו מקרים רבים של אלימות, סמים, זנות ופשעה בין כותלי בית הספר. מסתבר שכתובות רבות היו על הקיר באותיות זוהרות והיה מי שדאג לטייח ולהסתיר, הכל בשביל לשמור על "שמו הטוב" של בית הספר.

את טענה זו אבסס על שניים מתוך מספר פרוטוקולים שהגיעו לידי:

מהפרוטוקול הראשון, פרוטוקול ישיבת מליאה שהתקיימה ממש למחרת יום הרצח ב- 07.12.06, עולה כי לאורך זמן רב, היו מקרי אלימות קשים שהוסתרו גם מההורים עצמם. מהמסמכים עולה בפירוש שמונה ועד הורים מצומצם שנמצא בשת"פ עם הועדים המרכזיים הקשורים במועצה וכל אלו עשו יד אחת למען ההשתקה של מקרי אלימות קשים ביותר, ביניהם:

- מעשי וונדליזם קשים (פריצות ושריפות),
- איומים,
- מעשי בריונות ודמי חסות,
- שימוש וסחר בסמים,
- זנות,
- נשיאת סכינים,
- איומים ועוד.

(הפרוטוקול המלא מצ"ב בהמשך)

מהפרוטוקול השני, פרוטוקול אסיפת ההורים מיום 09.12.06 (שלושה ימים בלבד לאחר הרצח), עולה כי בעקבות מעשי אלימות קשים שנחשפו בביה"ס נופי גולן שבקצרין, התריעו מספר הורים בפני הנהלת ביה"ס אך הושתקו כדי שלא לפגוע בתדמית: הצתת רכבים של מורים, פריצות, גניבות, אלימות, סכינים, סמים, דמי חסות וזנות.

לא עברו ימים בודדים מיום הרצח וכבר מערכת ההשתקה והטיוח מצד המועצה, אגף החינוך והועדים המשיכה לפעול בנחישות. למרות שהורים מטילים את האשמה על הנהלת ביה"ס שמנעה כל אפשרות של תיקון המצב כדי לא לקלקל את התדמית.

להורים היה מאוד ברור שרצח ראדה היה אירוע שיא לאחר רצף קשה של מעשי אלימות.

(הפרוטוקול המלא מצ"ב בהמשך)

פרוטוקול ישיבת מליאה מס' 9/06 (154)
שהתקיימה ביום 7/12/06, ט"ז בכסלו תשס"ז

נוכחים: ש. בר לב, מ. ביטון, א. גוטמן, ב. סבג, א. ריימונד, א. זכריה.

מוזמנים: כב' הרב לוי יוסף, ר"ח א. אביזמר, א. פרשה, ר. מועטי, מ. בנדיט, ר. אפרים, ל. גבע, א. נחום, א. לוטן, ר. נמימי-סבן.

על סדר היום:

רצח התלמידה תאיר ראדה ז"ל, בבית ספר נופי גולן:

ש. בר לב: מביע צער, כאב וזעזוע עמוק מהרצח ושולח תנחומים לבני המשפחה האבלים. חובתנו הראשונה הינה לדאוג למשפחה ולעשות כל שניתן על מנת להקל על כאבם. קצרין של היום אינה קצרין של אתמול. בית ספר "נופי גולן" הנו בית ספר אזורי, המשותף לנו ולמועצה אזורית. אנו נערכים לתת את כל התמיכה הנדרשת לבית הספר, למורים, לתלמידים, וזאת בין היתר בעזרת אנשי מקצוע טובים ומקצועיים העומדים לרשותנו, כשמטרתנו לסייע לתלמידים לחזור לשגרה, מהר ככל האפשר. נכון לכעת אין לנו כל מידע רשמי מהמשטרה לגבי כיווני החקירה, למעט מה שנאמר בתקשורת. אנו מצפים ומקווים שפתרון הרצח יהיה מהיר וממתינים לתוצאות החקירה.

כב' הרב לוי: האבידה היא אבידה גדולה. קשה להספיד. אסון כזה לא מובנה בדעת. יש זעם וכאב בקרב המשפחה. האמא סירבה שמנהל ביה"ס יספוד לילדה, בטענה שהוא לא שמר על ילדתה ולכן אינה רוצה שיספוד לה. צריך להיזהר מלהדביק שם רע למקום, ואסור לשייך את העיר הזו עם רצח בביה"ס - שכן זו לא האמת. מאמין שהמשפחה תתגבר - יש להם קהילה חזקה שתומכת בהם, אך תיוותר צלקת קשה מאוד. צריך לעשות הכל לשמור על שמה הטוב של העיר, וכולם צריכים להירתם. ההלם והכאב גדולים, אך גם בשעה קשה זו צריך לעבוד עם הראש, וצריכים לעבוד בשביל האנשים שנמצאים עמוק בתוך הכאב, על מנת לווסת הכאב לאפיק חיובי. אין לשייך לקצרין תדמית של מקום אלים וביטוי כמו "הכתובת הייתה על הקיר" - אינו הביטוי הנכון והמתאים לעירנו. למערכת החינוך בקצרין יש הישגים גדולים ואותם צריך להבליט. אנחנו לא מקום שמסתובבים בו רוצחים - ועל זה צריך לשים דגש - גם כשמדברים עם התלמידים וגם כשמדברים בתקשורת.

א. ריימונד: האם משטרת קצרין עושה פעילות כלשהי על מנת להחזיר את הביטחון לתושבי קצרין? האם יוצבו מחסומים? במיוחד אם מועלית אפשרות שזה רצח על רקע לאומני.

ש. בר לב: יש תגבור גדול של כוח המשטרה המקומי. פועלים בגלוי ובסמוי. יוסיפו עוד 2 מאבטחים בבית הספר "נופי גולן". המשטרה עושה כל מה שמוטל עליה.

א. גוטמן: דיברנו לפני 4-5 חודשים על בעיות ניהול בביה"ס "נופי גולן". מדוע עד עכשיו לא נעשה שום דבר. איך מגיעים לביה"ס עם סכין בתוך התיק? בלי קשר לרוצח. מה עושה השומר? איך אדם זר נכנס לשטח - שצריך להיות סטרילי. אנחנו שולחים לשם את הדבר היקר לנו - צריך לעשות סדר בביה"ס, ולהתחיל עם המנהל. בעיר יש אלימות, יש ונדליזם - איפה המשטרה?

י. מאור: לא חושבת שזה המקום והזמן לדבר על מנהל ביה"ס.

מרגע היוודע דבר האסון – המנהל מגלה מנהיגות.
יש שמירה בבית הספר. ואם ישנם מספר ילדים המסתובבים עם חפצים מסוכנים, הרי שמדובר במספר קטן מאוד של ילדים.
לא רצוי לבדוק תיקים לילדים בכניסה, זו לא המדיניות הנכונה.

מ. ביטון: מצטרף לעמדתה של יוכי, תנו למנהל לנהל את העניינים. עוברות עליו שעות קשות. בואו נישאר בפרופורציות שאנו רגילים בהן. החקירה עדיין לא הסתיימה. בואו נבחן ונראה מה יהיו תוצאות החקירה - ואז נסיק מסקנות.

א. זכריה: אני מצטרף לזעזוע העמוק מהרצח הנפשע ולהבעת הצער. התראיינתי בתקשורת היום. תושב קצרין תקף אותי שאמרתי "שאנחנו סבירים ונורמטיביים". צר לי כי איש מהמועצה לא פנה אלי במטרה לגבש קו תגובה והסברה משותף. כל עוד המשפחה כואבת, והישוב פצוע ומדמם - לא צריך להעלות ביקורת בתקשורת כל עוד לא יודעים מי הרוצח וכולנו כואבים.

יחד עם זאת – היו כתובות רבות על הקיר לדעתי.

לפני מספר ימים נעצרו בני נוער בגין שימוש קשה בסמים.

יש כאן בעיות.

שלשום הגיעו מספר נכבד של הורים להקים סירת הורים,

מתוך תחושה שיש כאן בעיות אמיתיות. אין קשר בין

הרצח המזעזע, לבין העובדה שיש כאן בעיות שצריך להתמודד איתן,

וחייבים לטפל בהן.

אנחנו אמנם לא אימפריה של סמים או של ונדליזם - אך מה איכפת לי מה קורה

בלוד. אם יש כאן בעיות – כולנו צריכים להתגייס ולפתור אותם – על מנת

להציל את בני הנוער.

אני קורא לראש המועצה, תהיה אתה יו"ר ועדת נוער – זהו נושא שבנפשנו –

יותר חשוב מהרבה דברים אחרים. קח אחריות אישית, אפשר לחלק סמכויות אך אי אפשר

לחלק אחריות.

אם לחבר מועצה יש תחושה שהיה פה מחדל – זה לא פסול שהוא מביע את

תחושתו.

השאלה החשובה היא מה אנחנו עושים מחר – שכן המחר אינו כאתמול..

הלוואי ולא יוודע לנו שזה בן נוער מקצרין או הגולן ואם זה חלילה

יקרה - חייבים להתלכד ולתת פתרונות: מצלמות בביה"ס, מדריכים

שיהיו בחוץ.

חייבים לתת תשובות כי לא יתכן שתיק של ילדה יעמוד שעה וחצי והמורה לא

שאל היכן התלמידה. צריך למנות ועדת בדיקה לחקור את המקרה.

אורי עוזב את הדיון

ש. בר לב: יוסי דגן סיפר כי זה לא דבר חריג שילדים שוכחים תיקים שלהם בביה"ס.

בעיות סמים ואלכוהול הם במינונים נמוכים לעומת כל מקום אחר בארץ.

אף אחד לא זלזל בדברים שאורי אמר, ההיפך, אלא רק לאופן בו הם

נאמרים. החלטנו שיוסי דגן ועדית קמחי יתראיינו בתקשורת.

השקענו משאבים כדי לתת מענה לילדים בסיכון. כל תוכנית רצינית

שהוצעה לטיפול בבעיות אושרה על ידנו.

לפני שנה הצטרפנו לפרויקט אס"א (אלימות, סמים, אלכוהול) בליווי

צמוד של משרד החינוך.

בפרויקט מושקעים כספים רבים להתמודדות נכונה.

י. מאור: צריך לחשוב גם מה לעשות מחר בבוקר עם המבוגרים החרדים?

ר. מועטי: הייתה תחושה שתהיה הצפה של פניות בבוקר - כל הצוות עומד לרשותם

ולא הייתה הצפה.

חשוב שהתושבים ידעו שיש מענה - ומענה כזה קיים דרך מוקד 106,

כשהפניות הללו מופנות ישירות אלי או לרונית אפרים, מנהלת שפ"י.

ש. בר לב: כל התושבים שבמצוקה ורוצים לקבל תשובות - פונים אל בעלי

תפקידים במועצה באופן ישיר, גם אלי.

כב' הרב לוי: מדליק נר נשמה לזכרה של תאיר ראדה ז"ל.

- ה. לאפשר לשומרים לבדוק תיקים
- ו. רכישת נלאי מתכות עבור השומרים
- ז. לאפשר למשטרה לבצע בדיקות פתע ללא הגבלה.
- ח. הנפקת כרטיסים מגנטיים עם תמונה ומספר זיהוי לכל תלמיד.
- ט. סגירת שער בית הספר. חייב זיהוי מוחלט של כל הנכנס והיוצא מבית הספר.
- טו. הקפדה על הפרדה וגידור תקין בין מכללת אוהלו ובית הספר נופי גולן, מניעת שוטטות או קיצורי דרך של הלומדים במכללה דרך בית הספר.
- י. כל מבקר חיצוני, כולל הורים לתלמידים יש לרשום עם מספרי זיהוי.
- יא. הגדלת מספר השומרים באופן קבוע ולא זמני מ 2 ל- 4 בבית הספר.
- יב. בכל פתח או שער יוצב שומר באופן קבוע.
- יג. על המורים מוטלת אחריות מוחלטת לדאוג לשלום של התלמידים בזמן השיעורים ועל אחריותם המלאה של המורים שלום של התלמידים היוצאים או המוצאים מהשיעורים.
- יד. בשיעורים חופשיים בהם לא מגיע מורה מסיבה כלשהיא יש להכניס מורה מחליף אין להמשיך בנוהג השוטטויות והכאוס הנחוג כיום בשיעורים או בחלונות שיש במערכת.
- טז. כיוון ועזת בדיקה חיצונית מקצועית ובלתי תלויה להסקת מסקנות לגבי המצב הקיים בבית הספר והשינויים שיש לבצע.
- טז. הועד הפועל שנבחר הערב בשיתוף עם ועד ההורים יהיו אחראיים לביצוע כל הנ"ל.

תגובות ההורים:

הורים רבים הופתעו לשמוע על הושיבה
הורים רבים מתקוממים בעקבות האירועים בבית הספר בכלל.

דני בן דוד:

"נכחתי בישיבה ומה שעשו לנו היתה "סתומות פיות"

אורי זכריה:

"אני רוצה להבהיר שהתקיימו שתי ישיבות שונות. הייתה ישיבה שהתקיימה יומיים לפני הרצח וישיבה אחרת יום אחרי הרצח."

עשור לוי:

"מחזק את קבוצת ההורים למעורבות הורית. זה הזמן להתערב ולא רק להיות מעורב"
עשור, יצחק, היה עד לפני חודש ימים וי"ר ועד החורים של נופי גולן
עשור מספר ששנים רבות החורים ניסו בכל מאודם לחולל שינויים בגלל האלימות - והנהלת בית הספר לא אפשרה ולא שתפה מעולה.
הילדים אינם בטוחים בבית הספר מאז מקרה הרצח וגם לפניו. יש לעשות הכל כדי לחשיב לילדי הקהילה את הביטחון והאמון בבית הספר.
לא לוותר על השאלות הקשות.
כל השנים טאטאו המקרים הקשים מתחת לשטיח - גם מצד המשטרה - או לנו ואסון יהיה אם המשטרה תטייח את האסון המחריד שקרה הפעם.

סם בנש:

היה מורה בבית הספר, הרכב שלו הוצת כחניית כיוון. שואל "מדוע חיכיתם עד האירוע הנורא הזה, האם לא נדלקה לכם נורה אדומה כבר אז כאשר שרפו לי את הרכב? האם היה צריך לחכות עד הרצח כדי להבין מה נורא מפלט האלימות בבית הספר?"
"היה צריך כבר אז אחרי ששרפו לי את הרכב לכנס אסיפה כזו"

יעל, אניעם:

אני שומעת על מה שקורה בבית הספר, לא מעורבת. יעל פונה לעשור בשאלה מה נעשה בכל השנים בהן כיהן בוועד החורים, האם בכלל הוא עדכן את החורים בנעשה בבית הספר?
נולט ו אגו לצייר את בית הספר כמקום טוב, חיום אני מבינה ושומעת דברים קשים.

יעל זאנה, המנחה:

אנו נאספנו כדי לבחור נציגים ולבנות תכנית לשינויי, אשמח לשמוע רעיונות נוספים.

משה דנינו – יו"ר ועד ההורים הנוכחי,
יש לנו צוות של הנהגה בית ספרית שעובד יפה. עדיין לא נעשתה חפיפה ביני לבין עשור, יו"ר
היוצא.

מבחיר להורים שהחקירה לרצח חסויה.
חיובים לפעול יחד בקבוצה כדי להרים למעלה את בית הספר.
הישיבה באה לשרת את טובת הילדים ולנסות להחזירם לשגרה.

גדי אזולאי, רמנת;
הקריאה של נציגי החינוך והמועצות לחזור לשיגרה טפשית ומעליבה. שום דבר אינו עוד כרגיל
מאז הרצח. גדי מציע

- לעצור את הלימודים באופן חד צדדי
- לגבות את ועד ההורים עם הורים שיודעים להלחם
- ועד ההורים יגיע למסקנות באשר להמשך ההתנהלות רק לאחר קבלת החלטות ויישומן נוכל לצפות מהתלמידים לחזור לשגרה.
- אין זה המקום להתלחם נגד המוסדות

ילנה;
מספרות על מספר תלמידים וביניהם בנה, אשר ורקו על מורה פרוח, רכזת השכבה או החטיבה
החליטה להעניש את הילדים בכך שונקו את השירותים אחרי שעות הלימודים.
ילד אחד חלה, אחד שבר אצבע ורק הילד שלה היא מספרת נשאר כשיר לריצוי עונשו, הילד נשאר
לבד בשטח בית הספר, לאחר יום הלימודים, אחר הצהריים, ובכה לאימו שהוא מוחד.
הרכזת סרבה לשנות או להקל על עונשו.

רינה נוק – מכהנת בוועד ההורים כבר 11 שנים כרציפות, אם לתלמיד בכיתה ט'
אני זועקת כבר 11 שנים על האלימות ומתריעה ותמיד החנהלה השתיקה אותי

אלי שמילוביץ;
מבקש לא לסתום פיות, מצחיר שהוא הבת שלו לא שולח לבית הספר עד שהתנאים לא ימומשו.
ההורים חוששים לחיי ילדיהם.
מבקש להתקין מיד מצלמות במעגל סגור.
מבקש סוקד מאויש.

הועלתה הצעה לקיים סדנאות טיפוליות להורים.

אלי סילוק, נציג המשטרה הגיע לבקשת מפקד המרחב והתחנה,
מספר שבשלב הזה כל המשאבים מופנים לחקירת הרצח.
אני עומדים החל ממחר לשדרג את האבטחה. יהיו 4 שוטרים, נידת בקיור סביב בית הספר,
הוקצו לנו משאבים לשם כך.

צדקה
מספרת שהנכדה שלה כמעט נאנסה בבית הספר, האם של התלמיד הפוגע יושבת מולה באסיפה.
צדקה בכעס רב מטיחה האשמות כלפי התנהגותה, שבנוסף האם של הילד הפוגע הנישה תלונה
כנגד צדקה במשטרה.

אורי זכריה;
משתף את ההורים בשאלה מיתו הרוצח מבוגר או תלמיד? לשלוח את הילדים או לא לשלוח עד
יימצא הרוצח. אורי מציע לתת לילדים לבחור אם ללכת לבית הספר או לא, לא לקבל החלטה
גורמת שתחויב את כל התלמידים וההורים.

האסיפה התפוררה ברובת לפני שנבחר הועד המועל. היה כעס גדול.

לאחר הפיזור נותרה מחצית מכמות הנאספים רגיעו מספר תלמידים להביע את דעתם.

אבירם, מכיתה י'
שמענו מבחוץ את הרעש והויכוחים של ההורים, בושה וחרפה. התלמידים העבירו מסרים ב ICQ שמחר נאספים בבית הספר או לידו אבל לא לומדים. אנו מבקשים את ניבוי ההורים ומבקשים מההורים להגיע כבר בשבע בבוקר ללוחות אותנו ולשמור עלינו.

ליו קנפו- תלמידה:
אני ותחברים שלי מרגישים מחד, חוסר בטחון, אנחנו מניעים מחר בעצם כדי להפגין ומבקשים לזוי של ההורים.
שההורים יגבו את ההפגנה.

הורסיו:
מבקש להתנצל בפני כל ההורים על **שכל השנים שהיה בועד ההורים הוא היה חותמת גומי.** מבקש שיתנו לו הזדמנות לתקן את המצב.

- הועד הפועל שנבחר:
1. ציפי גיספן – טלפון [REDACTED]
  2. מיכל אלמוזנינו – טלפון [REDACTED]
  3. שנטל בן שושן – טלפון [REDACTED]
  4. כרן עליזה – טלפון [REDACTED] בעבר [REDACTED]
  5. לידית מרקוזון : טלפון נייד : [REDACTED]
  6. ליא פלג ויינר – טלפון נייד : [REDACTED]
  7. וידל הוד : טלפון [REDACTED]
  8. הורסיו : בני [REDACTED]
  9. אזולאי גדי : טלפון ני [REDACTED]

הנציגים שנבחרו לייצוג בפני התקשורת מקצרוין - ליא פלג ויינר, מומושבים (מושב רמות) : גדי אזולאי

בסיום הערב, הגיעה בינה, רכות פדגוגית ומחנכת כיתה יבי מטעם בית הספר לבקש לשלוח את הילדים לבית הספר וכן להיכנס לכיתות, בינה טענה שבית הספר תוגבר באבטחה ומלווים- יועצים, ושהתלמידים חייבים לנסות לחזור לאט לחיי השגרה. ההורים חלקו על דעתה ובעצם ההחלטה שכל אחד יקבל החלטה אישית ולא גורפת נשארה בעינה.

גדי אזולאי מבהיר לבינה שהתלמידים זקוקים לפחות לשבועיים ימים כדי לעקל את המצב ורק אז יהיה אפשר לברר כוונת החוזרים לחיי שגרה. מבקש להפסיק את מרוץ "המאה" בבחינות. ולספל בקושי הנפשי של התלמידים לאחר הרצח

בינה ביקשה לקיים מגישה רב מקצועית, בין הועד הפועל שנבחר עם ההנהלה, פסיכולוגית רונית אפרים, ונציגי המועצות לבניית תכנית עבודה.

במאמר מוסגר מבקשת ליא פלג ויינר לערב באופן מיידי וללא דיוחי גורמים ארציים ממשד **החינוך, ומבקשת ליישם את תכניתו של ד"ר גומפל, לפי המודל הברזילאי, אשר לדברי גומפל יישם רק במקום אחד בארץ והוכיח את עצמו – באופקים.**
ליא לקחה על עצמה לאתר את ד"ר גומפל ודומר רקע בנוגע למודל, להעביר לועד הנוכחי.

ערסח : ליא פלג